

RUTINERNE FIK EN RUSKETUR

Efter et påbud laves al dokumentation sammen med borgeren. Det har givet færre magtanvendelser og indlæggelser – men har også været grænseoverskridende, fortæller faglig leder **Bianka Bach Møller**

FOTO: PRIVAT

#socialpædagog

Jeg hedder Suzi Würtz Kjærgaard, er 45 år – og arbejder på det socialpsykiatriske bosted Stentoft nær Kolding. Som noget nyt er jeg nu også medlem af regionsrådet i Region Syddanmark, hvor jeg har fået en plads i bl.a. regionens Psykiatri- og Socialudvalg. Det er godt, at der nu kommer en, som ved, hvad der sker ude i psykiatrien. Som nyvalgt regionspolitiker har jeg flere mærkesager. En af dem er en værdig behandling af alle borgere – også dem med psykiatriske udfordringer. De skal mødes ordentligt, når de fx kommer til læge – i øjenhøjde og med værdighed. Jeg vil også gerne fjerne nogle af de barrierer, der er med til at forhindre, at borgere i krydsfeltet mellem psykiatri og specialområdet får den sundhedsmæssige behandling, de har brug for. Fx skal vi se på, at det skal være nemt at komme til sundhedshuse. Og så vil jeg gerne have afsat penge til flere aktiviteter til psykiatriske afdelinger, for det er vigtigt, at der er noget at se frem til, når du er indlagt. X

Kolofon

Udgives af Socialpædagogerne, Brolæggerstræde 9, 1211 København K. Tlf. 7248 6000. sl.dk /// Ansvarshavende Forbundsformand Benny Andersen /// Redaktion Søren Lauridsen (chefredaktør), sln@sl.dk, Tina Løvbohm Petersen, tln@sl.dk, Malene Dreyer, mad@sl.dk, Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk, Lea Holtze, hol@sl.dk, Frederikke Halling Hastrup, frh@sl.dk, Trine-Maria Kristensen (sociale medier), tmk@sl.dk, Liselotte Steen Seider (webmaster), lss@sl.dk /// Kontakt redaktionen på nyhedsrum@sl.dk /// Layout René Hart /// Korrektur Tjerry Korrektur /// Produktion KLS PurePrint A/S /// Læserbreve Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. Vi opfordrer til, at indlæg højst fylder 2.000 anslag, og redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte. Læserbreve med injurierende indhold afvises. Indlæg sendes til nyhedsrum@sl.dk /// Annoncer Se annonceinformation på socialpædagogen.sl.dk /// Oplag 45.000 i perioden 01.07.17-30.06.18 /// Redaktion af 2/2022 er afsluttet 21.01.2022. Næste nummer udkommer i uge 12, 2022 /// Forsidefoto Tor Birk Trads /// 79. årgang /// ISSN 0105-5399

Magasinet er 100% fri for skadelige/hormonforstyrrende kemikalier og er certificeret efter verdens strengeste miljøcertificering.

Vi tager ansvar for indholdet og er tilmeldt PRESSE NÆVNET

Danske Medier OPLAGSKONTROL

FOTO: TOR BIRK TRADS

22

Det liv, de har tilbage, skal være et godt liv. Vi må ikke blive forblændet af tabet af færdigheder og tænke 'det nytter jo ikke noget'.

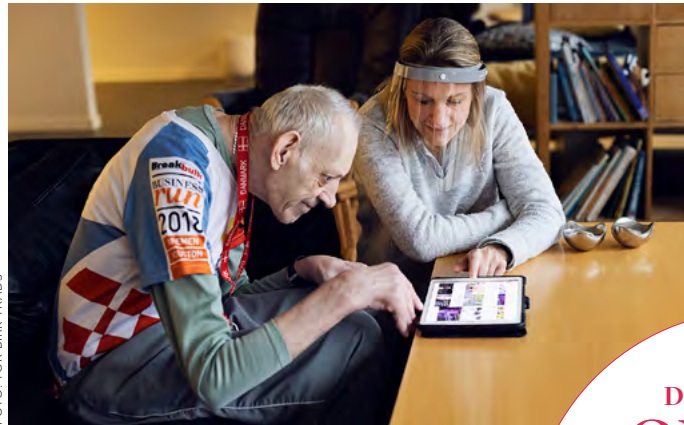
— Marlene Theager, socialpædagog og VISO-specialist

PORTRÆT

10

Dokumentation fik nyt liv Efter et påbud fik dokumentationsarbejdet på botilbuddet Harebakken en rusketur – med socialpædagog Bianka Bach Møller i spidsen. Nu laves al dokumentation sammen med borgerne. Og antallet af magtanvendelser og indlæggelser er gået ned

FOTO: TOR BIRK TRADS

REPORTAGE

FOTO: SOFIA BUSK

18

Livskvalitet frem for udvikling Når borgere med udviklingshæmning rammes af demens, ændres opgaven og målet. Udvikling skal måles på en helt anden skala, og der skal fokus på livskvalitet og nærvær. Her spiller den socialpædagogiske faglighed en vigtig rolle, mener eksperter

TEMA

LÆS DIT FAGBLAD ONLINE

Fik du ikke lige læst dit fysiske eksemplar af det seneste fagblad? Så husk, at du altid kan finde Socialpædagogen online.

Klik ind på socialpaedagogen.sl.dk/fagblad

Her finder du både det aktuelle – og tidligere udgaver af dit fagblad.

26

Her får livet mening På Lindevang i Helsingør handler kerneopgaven om at skabe en meningsfuld hverdag for beboerne

4

Ny uddannelse på vej

Socialpædagogerne Syd er med til at planlægge en ny socialpædagogisk uddannelse

6

Samarbejdsmodel for plejefamilier

Socialpædagoger på døgninstitutioner støtter og superviserer plejefamilier

8

Dit forbund

Gitte Seeberg blev fyret fra sit fleksjob og fik 360.000 kr. i godtgørelse

16

Tråden

Hvad ville du forandre i din faglige hverdag? Det spørgsmål blev diskuteret i 'Socialpædagog til socialpædagog'

34

Springet

FOTO: SØREN KJELDGAARD

I sit nye job i hospitalspsykiatrien er Jimmy Knudsen med til at give patienterne håb og glæde i hverdagen

FOTO: SOFIA BUSK

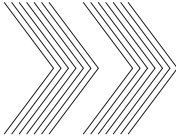
NY SOCIALPÆDAGOGISK UDDANNELSE PÅ VEJ

Et samarbejde mellem Socialpædagogerne Syd, Tønder Kommune og UC Syd fører nu til, at der tages hul på en proces med at etablere en uddannelse i Tønder målrettet det socialpædagogiske område.

– Der er et stort behov for, at der netop i Tønder-området kan rekrutteres flere pædagoger til det socialpædagogiske område. Samtidig kan vi konstatere, at pædagogerne på de socialpædagogiske arbejdspladser i Tønder Kommune p.t. kun udgør 43 pct., og det er for lidt, hvis opgaven skal løses fagligt tilfredsstillende, siger formand i Socialpædagogerne Syddjylland Finn Harald Rasmussen.

Et andet argument for en ny uddannelse er ifølge kredsformanden, at den ordinære pædagoguddannelse p.t. har for lidt fokus på det socialpædagogiske område. **Senest viste evalueringen af pædagoguddannelsen, at der er et stort behov for en langt stærkere socialpædagogisk specialisering.**

En ny uddannelse kan i bedste fald være en realitet i løbet af 2023. Næste skridt er nu, at uddannelsen skal godkendes af Uddannelses- og Forskningsministeriet. X

Jeg er rigtig glad for, at det er lykkedes os at få meget markant indflydelse på indholdet i psykiatriplanen.

— **Benny Andersen**, forbundsformand Socialpædagogerne, i TV 2 News

Faglige frontløbere

Socialpædagogerne sætter nu et nyt medlemsinitiativ i søen og giver en række særligt engagerede medlemmer mulighed for at blive Faglige frontløbere. Faglige frontløbere skal være med til at løfte faglige drøftelser blandt deres kolleger og i forhold til omverdenen, for der er brug for at sætte spot på, hvordan den socialpædagogiske faglighed hver dag gør en forskel for nogle af de mest udsatte grupper i vores samfund. Initiativet er en del af kongresprojektet 'Vi er Socialpædagogerne'. X

125.758.915 kr.

Så mange penge hentede Socialpædagogerne hjem i erstatning i 2020 til medlemmer, der blev ramt af en arbejdsskade.

Medlemmer på verdenskortet

Til september får nogle af Socialpædagogernes medlemmer mulighed for at deltage på Aiejis verdenskongres i Schweiz. Forbundet inviterer fem arbejdspladser – to medlemmer fra hver – med for at holde workshop for kongressen og præsentere den danske socialpædagogiske faglighed. Desuden kan 10 medlemmer af Socialpædagogerne og 12 medlemmer af de faglige selskabers koordinationsgrupper ansøge om at komme med. X

Læs om mulighederne på sl.dk/verdenskongres2022

Lyt til

Socialpædagogernes podcast

Hvordan skaber du den gode dialog med en pårørende, samtidig med at du holder fast i din socialpædagogiske faglighed?

Lyt med i Socialpædagogernes podcast om pårørendesamarbejde, som du finder på sl.dk/fagligtfokus

SOCIALPÆDAGOGERNE

SOCIALPÆDAGOGERNE PODCAST

FOKUS PÅ FAGLIGHED I NYT PSYKIATRI-OPLÆG

ALT GODT KOMMER TIL DEN, DER VENTER. Sådan lyder et gammelt ordsprog, og det er måske rigtigt her. I hvert fald har vi ventet en del år på, at der skulle komme en tiårsplan for psykiatriområdet. Og det er vi nu på vej til.

For Socialstyrelsen og Sundhedsstyrelsen præsenterede sidste måned deres faglige oplæg, og nu venter vi på regeringens udspil og den politiske proces. Men hvis politikerne læner sig op ad oplægget, bliver det godt. For ud over at det er ambitiøst, er der lagt vægt på, at vi skal have en stærk socialpsykiatri.

Og ja tak til det. For en stærk socialpsykiatri er afgørende for at kunne løse de massive udfordringer på psykiatriområdet – og i det hele taget i indsatsen over for mennesker med psykiske lidelser. Socialpædagoger skal levere socialpædagogiske indsatser og støtte til de mennesker, der har de mest komplekse psykiske lidelser, og vi skal inddrage borgerne i eget liv. Og det oplæg er vi meget tilfredse med.

Men i den politiske proces, der nu følger, kommer vi til at påpege, at der altså skal følge penge med. Det er helt afgørende. Ligesom det også er afgørende, at der er nok kvalificerede socialpædagoger.

Så der skal fokuseres på rekruttering og fastholdelse på området. For i dag er det kun halvdelen af medarbejderne på de socialpædagogiske tilbud i socialpsykiatrien, som har en socialpædagogisk uddannelse, og 35 pct. af de ansatte er ufaglærte. Og det duer ganske enkelt ikke. Uddannelse er en forudsætning for kvalitet. Alt dette kommer vi til at spille ind med de kommende måneder. X

’En stærk socialpsykiatri er afgørende for at kunne løse de massive udfordringer på psykiatriområdet – og i det hele taget i indsatsen over for mennesker med psykiske lidelser.’

Verne Pedersen
forbunds næstformand

FOTO: ROBERT WENGLER

FOTO: CHRISTIAN KORSAGER MUD

DE SÆRLIGT FARLIGE

DR's dokumentarserie 'De særligt farlige' viser hverdagen på Kofoedsminde, som er Danmarks eneste sikrede institution for mennesker med udviklingshæmning, der har begået kriminalitet. I serien går reporteren Kristian Alnblad tæt på nogle af de mennesker, der er dømt til anbringelse dér, og det liv, de lever, ligesom vi møder nogle af stedets socialpædagoger. X

Se serien på dr.dk, og læs også mere om Kofoedsminde på sl.dk/fagligtfokus

Musik, leg og liv

«**'Musik, leg og liv'** er en praksisbog til medarbejdere inden for specialområdet. Her beskriver musikerterapeut Anne Steen Møller en pædagogisk metode til opbygning af tætte relationer og præsenterer et katalog af aktiviteter, der giver inspiration til at skabe nærvær og fællesskab gennem enkle former for musik, leg og kropskontakt. X

'Musik, leg og liv' af Anne Steen Møller, 299,95 kr.

Døgninstitutioner styrker plejefamiliers kompetencer

Fire kommuner har i projektet 'Samarbejder mellem plejefamilier og døgninstitutioner/opholdssteder' udviklet en samarbejdsmodel, hvor socialpædagoger på døgninstitutioner skal støtte og supervisere plejefamilier. VIVE har nu evalueret samarbejdsmodellen og konkluderer, at plejefamilierne oplever, at deres kompetencer bliver styrket. Nogle oplever også mindre stress og mere tilfredshed i rollen som plejeforældre. X

Læs hele rapporten på socialstyrelsen.dk

Samarbejder mellem plejefamilier og døgninstitutioner/opholdssteder
Struktureret

Hanne Søndergaard Nielsen, Hanne Øster Rasmussen, Ane Sofie Sørensen, Kristine Ingemann og Mette Marie Vilkshøj

VIVE

Lone Frank & de titusinde sjæle

I en podcast besøger videnskabsjournalist Lone Frank kældrene under det nedlagte sindssygehospital i Risskov og får historien om verdens største samling af menneskehjerner fra mennesker, der døde på statshospitaler fra 1945 til 1982. Kan samlingen gøre Lone Frank klogere på hendes egen tilstand? X

Lyt med i din foretrukne podcastapp

Magt, omsorg og selvbestemmelse

For to år siden trådte nye regler om magtanvendelse over for voksne med nedsat psykisk funktionsevne i kraft. Siden har de skullet implementeres og håndteres i praksis – men hvordan? I Velfærdsprofetens podcastafsnit 'Magt, omsorg og selvbestemmelse – hvad siger reglerne?' fortæller jurist Susanne Wiederquist og adjunkt Gry Segoli om de etiske og juridiske udfordringer, når man skal sikre pleje, omsorg og borgerrettigheder. X

Lyt med i din foretrukne podcastapp

Interaktiv Borgerguide IBG indeholder digitale moduler, der understøtter trygge fællesskaber

SIKKERT OG LUKKET
DIGITALT MILJØ

”IBG styrker borgerne i at have socialt samvær med hinanden, uden at det er styret af pædagoger”

IBG

Borgerguide.dk

Book en gratis og uforpligtende demo af den Interaktiv Borgerguide

GITTE FIK 360.000 EFTER FORSKELSBEHANDLING

Oprejsning
– Jeg havde brug for at vinde den sag, fordi jeg føler, at jeg blev valgt fra pga. mit handicap, siger Gitte Seeberg.

Det var i strid med forskelsbehandlingsloven, da socialpædagog Gitte Seeberg blev fyret fra sit fleksjob på et værksted. Hun skal derfor have 360.000 kr. i godtgørelse, har Ligebehandlingsnævnet afgjort, efter at Socialpædagogerne gik ind i sagen

TEKST LOUISE GRAA CHRISTENSEN /// FOTO MICHAEL DROST-HANSEN

JEG VAR LANDET det helt rigtige sted efter nogle meget svære år. I mit team gav vi borgerne små succesoplevelser og viste dem, at de kan meget mere, end de selv tror. Det bliver man glad af.

Sådan beskriver socialpædagog Gitte Seeberg den følelse, hun havde på et værksted for borgere med udviklingshandicap, hvor hun arbejdede 20 timer om ugen i et fleksjob.

Hun har tidligere arbejdet i 12 år som pædagog og i fem år som souschef – men i 2009 blev Gitte Seeberg bevilliget fleksjob af Haderslev Kommune. Hun var dengang sygemeldt og diagnosticeret med bl.a. angst og depression.

Med fleksjobbet fulgte visse krav til arbejdspladsen. Gitte Seeberg skulle have begrænset og minimeret stresskilder, afgrænset ansvar og forholdsvis enkle og overskue-

lige opgaver. Og det levede arbejdspladsen op til:
– Min tidligere leder var meget medmenneskelig og tog altid hensyn til mig. Han var 100 pct. bevidst om, at jeg ikke skulle arbejde for meget, og sprang også til, hvis vi stod i en presset situation.

Besparelser førte til fyring
Men da arbejdspladsen fik en ny leder, oplevede hun, at hun ikke længere blev mødt med samme forståelse.

– Min nye leder var meget struktureret og dygtig til diagrammer og PowerPoint. Men jeg oplevede ikke, at han sprang til eller havde døren åben, siger hun.

Da der i 2018 skulle spares på driften på det værksted, Gitte Seeberg arbejdede på, var hun ikke nervøs.

Hun vidste, at der var tilfredshed med hendes indsats – og ar-

konfront

Under Overfladen: et digitalt forløb om social træning og livsmestring til unge.

I forløbet kan I bl.a. arbejde med:

- ◆ Motivation og vaneeændringer.
- ◆ Strategier til at sætte mål for sig selv.
- ◆ At styrke de gode relationer.
- ◆ Tanker, følelser og adfærd.
- ◆ Selvberoligelse.
- ◆ Troen på egen evne til livsmestring.

Forløbet kan fx bruges med unge med psykosociale vanskeligheder, anbragte unge, unge med misbrugsproblemer eller kriminalitetstruede unge. Der er også kortere forløb, hvis I ønsker at arbejde med de enkelte temaer.

Konfront er skabt for at styrke den pædagogiske indsats og for at øge den mentale trivsel. Den digitale platform kombinerer virtual reality og den velkendte kognitive adfærdsterapi.

Scan koden og læs mere

www.konfront.io
+ 45 40 49 99 39

bejdspladsen fik tilskud til hendes løn.

– Da det var mig, der blev hevet til side, sagde jeg, at det ikke kunne passe, og begyndte at græde. Det hele virkede surrealistisk, fortæller hun.

Efterfølgende tog Gitte Seebergs psykiske udfordringer til, og hun blev sygemeldt. Vendepunktet kom, da hun fik kontakt til en af Socialpædagogernes faglige konsulenter.

– Det var så dejligt at blive forstået. For i min desperation og forvirring blev jeg næsten i tvivl om, hvorvidt det var mig, den var gal med, og om det var okay at fyre mig. Men hos Socialpædagogerne blev jeg mødt med professionalisme og medmenneskelighed.

Behov for oprejsning

Efter et mislykket forsøg på at få erstatning eller genansættelse

opfordrede den faglige konsulent Gitte Seeberg til at klage til Ligebehandlingsnævnet. Og den 30. august sidste år faldt dommen: Hendes fyring var i strid med forskelsbehandlingsloven.

For selvom Gitte Seeberg opfyldte de kriterier, arbejdsgiveren vægtede i forhold til afskedigelserne, hvor det bl.a. talte, at medarbejderne var uddannede, engagerede og samarbejdsvillige, kunne Gitte Seeberg ikke opfylde kravet om fleksibilitet. Og da fleksibilitet ikke matcher hendes behov for skånehensyn såsom afgrænsede opgaver og faste rammer, er det indirekte forskelsbehandling, når det lægges til grund for en fyring.

Derudover har en arbejdsgiver ifølge forskelsbehandlingsloven en forpligtelse til at gøre en indsats for ikke at fyre en medarbejder med fleksjob. Det kan Ligebehandlingsnævnet ikke se, at Gitte Seebergs

arbejdsgiver har gjort. Derfor skal Haderslev Kommune betale hende en godtgørelse på 360.000 kr. svarende til ca. 12 måneders løn.

For Gitte Seeberg har afgørelsen stor betydning.

– Jeg havde brug for at vinde den sag, fordi jeg føler, jeg blev valgt fra pga. mit handicap og ikke ud fra mine personlige egenskaber. Jeg havde behov for at få bekræftet, at man godt kan bruges ude i samfundet med de kvaliteter og ressourcer, man nu har, siger hun.

Efter dommen meddelte kommunen, at det beløb, de vil betale, er mindre, fordi de bl.a. mener, at der skal betales skat af beløbet. Det har Gitte Seeberg og Socialpædagogerne anket. ×

Vi troede, vi vidste bedst

TEKST
LEA
HOLTZE
///
FOTO
TOR
BIRK
TRADS

Efter et påbud fik dokumentationsarbejdet på
botilbuddet Harebakken en rusketur.
I spidsen for det arbejde stod socialpædagog
Nu bliver al dokumentation lavet sammen med
Og antallet af magtanvendelser
og indlæggelser er faldet.
Men omlægningen har
ikke været uden

Bianka Bach Møller.
borgerne.

udfordringer

Omvæltning
Det var som at få
revet gulvtæppet
væk under sig og
derfra famle sig
op til overfladen,
fortæller Bianka
Bach Møller om
den store om-
lægning, hun har
stået i spidsen for
på sit arbejde.

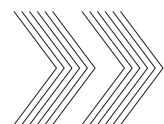
JEG FORTALTE IDA, at det ikke var Hanne, der
skulle være sammen med hende i dag. Hun blev
meget vred og endte ud i selvskadende handlinger.
Pas på med at gå ind i det emne i morgen.'

Sådan kunne et dagbogsnotat på botilbuddet Harebakken have lydt for fire år siden.

Men måske handlede det for Ida ikke om at være sammen med Hanne, men om frustrationen over, at der havde været fire forskellige socialpædagoger omkring hende dagen før? Eller om frygten for at miste Hanne, som da hun på et tidligere bosted skiftede kontaktperson? Og måske kunne selvskaden og den magtanvendelse, der fulgte med, have været undgået, hvis hun ikke var blevet misforstået?

Svaret findes bedst ved at tale med Ida om det og sammen med hende lave dagbogsnotatet, mener socialpædagog Bianka Bach Møller.

– Når vi laver dokumentationsarbejdet sammen med borgeren, betyder det, at begge parter stiller sig i en sårbar position, hvor vi bliver nødt til at tale om dét, vi ellers bare kunne flygte fra eller skabe »»

Når dokumentationen sker bag lukkede døre, kan det derimod give mange paranoide tanker hos et menneske, hvor stemmer i forvejen forvrænger virkelighedsbilledet.

— **Bianka Bach Møller**, socialpædagog og faglig leder

– 'I centrum' betyder for mig, at borgeren skal være vores vigtigste samarbejdspartner. Derfor skulle der være transparens i indsatserne. Det skaber man ikke i løbet af dage eller uger. Det tog år, fordi det kaldte på forandringer hos både medarbejdere og borgere, fortæller Bianka Bach Møller.

Jeg oplevede, at du ...

Bostedet besluttede at erstatte kontaktpersoner med større team omkring hver borgergruppe. For at sikre et solidt fagligt fundament og et fælles fagligt sprog fik alle medarbejdere desuden et diplomkursus i neuropædagogik og neuropsykologi. Og så fik beboerne en helt ny og aktiv rolle i dokumentationsarbejdet.

Hele processen blev fulgt tæt af Bianka Bach Møller, som blev udpeget til faglig koordinator og senere faglig leder.

Fire råd fra Bianka, hvis I skal ændre dokumentationspraksis:

- **Hav** respekt for den enkelte medarbejders oplevelsesverden – det kan være udfordrende at gøre sin praksis transparent
- **Sørg** for, at der er tid til at følge op på processerne, og at der er sparring helt tæt på til daglig
- **Hold** øje med succeserne, og tal med borgerne om, hvad de synes
- **Husk**, at det er borgerne, der ved, hvad de virksomme metoder er

– Jeg lavede åbne indgange for borgerne til dagbogsnotaterne, så de kunne læse med. Og ved hjælp af en borgerundersøgelse fandt vi ud af, at rigtig mange af dem gerne ville være en del af den daglige dokumentation. De opfattede det som et tillidsbrud, når medarbejderne lavede dagbogsnotaterne uden at inddrage dem, siger hun.

Nogle af beboerne ønsker at være med til at skrive dagbogsnotatet sammen med socialpædagogen, når dagen er ved at være omme. Andre ønsker at få læst gårsdagens dagbogsnotat op og derudfra snakke om det skete.

– Vi har også en, som foretrækker at læse dagbogsnotaterne selv. Derfor formulerer vi dem direkte til hende ved fx at skrive: 'Jeg oplevede, at du havde svært ved ...' Så kan hun sende sit perspektiv tilbage til os. På den måde bliver dagbogsnotaterne ikke bare vores værktøj, men i allerhøjeste grad også hendes, fortæller Bianka Bach Møller.

Selvskade i nyt lys

Den nye praksis afslørede, at beboerne og medarbejderne ofte ikke var enige om, hvad der var sket, og hvad der lå bag.

Forandring
De sidste fire år, hvor arbejdspladsen har arbejdet med en radikalt anderledes tilgang til dokumentation og magt-anvendelser, har ændret Bianka Bach Møller som socialpædagog.

– Det gav anledning til snakke, vi ikke havde haft før. Derfor er netop uenigheden virkelig interessant. Og jeg tror ikke, der er noget, der er for svært for borgerne at høre, når det kommer til deres eget levede liv. Det handler om, hvordan vi støtter op, når det sker. Her har vi et ansvar. Når dokumentationen sker bag lukkede døre, kan det derimod give mange pa-

ranoide tanker hos et menneske, hvor stemmer i forvejen forvrænger virkelighedsbilledet, siger Bianka Bach Møller og tilføjer, at det ved at eliminere misforståelser er lykkedes at begrænse antallet af selvskadende handlinger markant.

Samtidig ønskede ledelsen at ændre praksis, når en borger var selvskadende – fra at gribe til en magtændelse for at stoppe selvskaden, til at socialpædagogerne i dag bliver hos borgeren uden at overtage kontrollen.

– Det er enormt sårbart, for socialpædagogen vil selvfølgelig gerne passe på borgeren. Og det føles trygt, at vi tager kontrollen ved at fjerne dem fra situationen. Men det lærer borgeren ikke nødvendigvis noget af. Borgeren er stærk nok til at tage den kontrol og selv nå frem til, at selvskaden ikke er løsningen, siger Bianka Bach Møller.

Behovet for afgiftning

Men omstillingen til at gøre tingene på en helt ny måde har ikke været let, forsikrer hun efter fire år med adskillige temadage, MUS-samtaler og teammøder.

– Det var som at få revet gulvtæppet væk under sig og derfra famle sig op til overfladen. Jeg har bestemt haft medarbejdere, der syntes, det var meningsløst, og som ikke var blege for at sige det – men som nu siger: Hvorfor har vi nogensinde gjort det anderledes? Det er en fundamental ændring i måden at forstå sit arbejde, så jeg formoder, at nogle har overvejet, om de skulle blive på arbejdspladsen, fortæller Bianka Bach Møller og fortsætter:

– Jeg har også selv revet mig i håret – mange gange. Hvordan kunne det være så svært? Jeg har skullet lære at anerkende, at folk bevæger sig i forskellige oplevelsesverdener, og det har jeg i dag kæmpe respekt for.

Borgerne har desuden skullet over den angstprovokerende tærskel, det er at få mere kontrol – og i perioder har det været nødvendigt at bremse op for ikke at overvælde dem, fortæller hun.

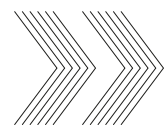
Grænseoverskridende for mange

Og så har det været grænseoverskridende for medarbejderne, at dokumentationen ikke længere kan bruges som et internt arbejdsredskab.

– Når du trækker dig tilbage fra en udadreagerende borger, vil du gerne fortælle om episoden for at passe på din kollega, der møder ind i morgen. Men

»»

Samarbejde
Nogle af beboerne ønsker at skrive dagbogsnotatet sammen med socialpædagogen, når dagen er ved at være omme. Andre ønsker at få læst gårsdagens dagbogsnotat op og derudfra snakke om det skete.

Men jeg kommer aldrig til at glemme alle de ahaoplevelser, det har givet os. Det giver mig blod på tanden.

— **Bianka Bach Møller**, socialpædagog og faglig leder

Neuropædagogik og -psykologi

For et sikre et fælles fagligt fundament blev alle medarbejdere sendt på kursus i neuropædagogik og neuropsykologi.

Valget faldt på det, fordi man inden for neuropædagogik og neuropsykologi har begrebet selvagens, som er den professionelles rolle og bidrag i relationen – fx hvad er det, jeg bærer ind i relationen og fortællingen, når jeg via mine iagttagelser konkluderer på baggrund af en borgers handling? Hvad kunne jeg have gjort anderledes? Hvor trådte jeg ind og var med til at skabe udfaldet?

Ønsker du her-og-nu-inspiration til arbejdet med neuropsykologi og neuropædagogik, kan du lytte til Socialpædagogernes podcast om neuroaffektiv udviklingspsykologi. Den finder du på sl.dk/fagligtfokus

når du beskriver, hvad borgeren gjorde, skaber du en sandhed, hvori misforståelsen kan opstå, som borgeren så bliver mødt med af kollegaen dagen efter, siger hun og fortsætter:

– Jeg er helt med på, at det nogle gange kræver en dyb indånding at gå ind til en borger efter en voldsom episode og sige: 'Hvad var det, der lå bag, som gjorde, du blev så oprørt?' Men det er her, vores vigtigste arbejde ligger. Så bliver vedkommende heller ikke ladet tilbage med skyld og skam, men kan have tillid til, at selvom det er svært, står vi her sammen, siger hun.

Det betyder imidlertid ikke, at medarbejderne ikke har brug for 'afgiftning', som Bianka Bach Møller kalder det. Derfor er der som noget nyt afsat en dag om måneden til supervision til hvert team.

Rev sig i håret

I dag har medarbejderne på bostedet ikke lavet en fysisk magtanvendelse i to år, og mange af beboerne har ifølge Bianka Bach Møller færre og kortere indlæggelser.

I den seneste tilsynsrapport er arbejdspladsen da også godkendt uden påbud, og der står i tilsynsrapporten, at 'tilbuddet arbejder målrettet med udvikling af dokumentationen af den pædagogiske indsats'.

Men dermed ikke sagt, at arbejdspladsen er i mål, og at al dokumentation foregår sammen med borgerne. For nogle gange er det bare ikke der, de er, som Bianka Bach Møller siger.

– Men jeg kommer aldrig til at glemme alle de ahaoplevelser, det har givet os. Det giver mig blod på tanden. Så jeg er slet ikke færdig. ×

Der skulle slås nogle kolbøtter

Lærke Thorsager Andersen
kunne godt se meningen med, at hun og de andre socialpædagoger på botilbuddet Harebakken bl.a. skulle inddrage borgerne i dokumentationsarbejdet på nye måder. Men hun vidste også, at der lå en kæmpe opgave foran dem

TEKST LEA HOLTZE /// FOTO TOR BIRK TRADS

'P'YHA, DET ER GODT, jeg skal på barsel,' tænkte Lærke Thorsager Andersen.

Så var der nemlig en chance for, at kollegerne på botilbuddet Harebakken var færdige med at indarbejde det store forandringsprojekt, der bl.a. indebar en helt ny måde at lave dokumentationsarbejde, når hun kom tilbage.

– Jeg kunne sagtens se meningen med det. Vi skulle oprette delmål på en anden måde og have en faglig rød tråd i alt, hvad vi lavede. Men jeg kunne også godt se, at vejen dertil var vanskelig, siger hun.

For med en stor personalegruppe var der også meget at ensrette. Så 'der var nogle kolbøtter, der skulle slås', som Lærke Thorsager Andersen formulerer det.

– Det kunne være utilfredshed med at skulle bruge længere tid på dokumentation. Men frustrationen over dokumentation kommer jo, når det tager tid fra borgerne. I dag er det blevet en del af tiden med borgerne. Men det tog lang tid, før det kom ind under huden på os alle, siger hun.

En uventet drejning

En af de oplevelser, der for alvor fik det til at give mening for Lærke, var i arbejdet med en borger, der flyttede ind med en historik, der lød på udadreagerende og selvskadende adfærd, mange magtanvendelser og ugentlige indlæggelser.

Men borgeren var meget opsat på at blive inkluderet i at sætte delmål og skrive dagbogsnotater.

– Det gjorde relationen mere ligeværdig, og der var ikke den her bekymring for, hvad vi gik ned på konto-ret og skrev bag skærmen.

Og i takt med at utrygheden faldt, som borgeren tidligere havde reageret på med selvskadende adfærd, gjorde antallet af indlæggelser det også.

– Det havde jeg ikke lige forventet, og det var helt fantastisk. Det er selvfølgelig også udfordrende og sårbart, hvis borgeren har været frustreret, og vi har stået i en presset situation og bagefter kan have to forskellige oplevelser af situationen og derfor to vidt forskellige meninger om, hvad der skal dokumenteres. Men det bliver vi klogere af, siger hun og fortsætter:

– Det er bevist for altid, at det er den måde, vi skal gøre og tænke på.

I dag arbejder Lærke Thorsager Andersen i Harebakkens bostøttetilbud. ×

HVAD SAVNER DU ALLERMEST I DIN HVERDAG?

Hvis du nu fik chancen, hvad ville du så forandre i din faglige hverdag?

Det spørgsmål stillede socialpædagog Camilla Stimose i Socialpædagogernes Facebook-gruppe 'Socialpædagog til socialpædagog'. Her kan du læse nogle af de mange svar, hun fik:

Tanja Mangelsen Mølgaard

Tid til det pædagogiske arbejde og borgerne frem for al den dokumentation, som tager tid fra borgerne!

Iben Bohr

At vi ikke gik efter lønnen, men i stedet efter flere hænder og respekt for lønmæssige rettigheder som fx frokostpausen, der er ved at blive et no go mange steder.

Trine Boardman

At vi kunne arbejde ud fra menneskesyn, og hvad der er brug for i arbejdet med at bringe mennesket videre, og ikke være så økonomisk styrede.

Anette Schou

At der stilles krav om, at alle stillinger på bosteder – også private – er besat med personale, der er uddannede socialpædagoger.

Jannie Larsen

Flere hænder, så de gode idéer kunne udledes og afprøves. Det skal være slut med 'brandslukningspædagogik'.

Carina Lind Rasmussen

At det var 'lovligt' at skabe tid til ingenting, hvor borgerne kunne komme, og der altid var den, som ikke havde andet end tid til dem. Tid til at snakke, være i stilhed – tid omkring et fælles tredje: bage boller, lave kaffe/te osv. Mere tid end bare en kneben halv time. En sikkerhed for, at der altid var tid ...

Lene Søltøft

Mere tid til kerneopgaven: børnene. Jeg vil også gerne have mere tid til pædagogisk observation, relationsarbejde og kollegial sparring.

Anette Petersen

At danne netværk på tværs af de enkelte team, hvor vi kan vidensdele og tale om faglighed på bostedet.

Din kommentar ...

DROP FORHØRET

– men spørg gerne!

Find aktiviteter til at skabe god dialog mellem unge og forældre om onlinelivet.

Se mere på medieraadet.dk

MEDIERÅDET
FOR BØRN & UNGE

CfDP
Center for Digital Pædagogik

Medfinansieret af Den Europæiske Unions Connecting Europe-facilitet

Ungepanelet

MESTRING

LIVSKVALITET FREM FOR UDVIKLING

Udvikling skal måles på en helt anden skala, når det gælder borgere, der rammes af demens, siger socialpædagog i **Landsbyen Sølund Anette Bech**. Hendes erfaring er, at man skal sætte livskvalitet og nærvær i fokus. Og så skal man have viljen til at gå nye veje

Nærvær

Jeg skal være til stede, have øjenkontakt og mærke, hvilken kontakt og nærvær jeg kan skabe i nuet, siger socialpædagog Anette Bech.

– Vi er meget observerende og kigger nøje på den enkelte beboer. Vi støtter der, hvor behovet er, og har fokus på det, de stadig mestrer, siger Anette Bech.

Kreative gåture

Hun giver et eksempel på, hvordan kreativiteten må i spil, i takt med at funktioner forsvinder. Det handler om en kvindelig beboer, som altid selv har kunnet gå over til aktivitetscentret på den anden side af vejen. Men efterhånden som demensen er skredet frem, kniber det for hende selv at finde vej. Og personalet bekymrer sig.

– Da en medarbejder tilbyder at følge hende, afviser hun. Og det gør hun sandsynligvis, fordi det synliggør en hjælpeløshed at blive

fulgt, som beboeren ikke forbinder med sig selv, fortæller Anette Bech.

Personalet går derfor i tænkeboks. For beboeren har stadig stort udbytte af at komme i aktivitetscentret – besøgene er med til at vedligeholde hendes evner, så det er vigtigt at finde en løsning.

– Vi fandt ud af, at hvis en medarbejder i stedet for at følge be-

boeren i første omgang gik med på afstand, så ville hun gerne tage imod det. Senere kunne de følges ad, når medarbejderen bare gik sammen med hende – som når to mennesker går en tur sammen. Med den løsning følges vi ad som to ligeværdige, siger Anette Bech og fortsætter:

– Senere i forløbet blev den pågældende beboer så udfordret på balancen. Vi så, at hun havde behov for en rollator. Den accepterede hun med tiden bl.a. ved at se fidusen i, at hun kunne lægge venterne i kurven foran. Så kan hun stadig gå tur, og vi er med, fortæller Anette Bech.

Begyndelsen på afslutningen

Når beboere kommer til Anette Bechs afdeling, er demensen

allerede en realitet. Udsigterne er derfor, at sygdommen langsomt, men sikkert vil reducere beboernes evner og slutte med døden. På den måde er det begyndelsen på afslutningen af livet.

Men for Anette Bech og hendes kolleger gør det vilkår ikke arbejdet som socialpædagog mindre spændende eller meningsfuldt – snarere tværtimod.

– Vi er helt afgørende for beboernes liv. Vi er deres talerør til lægen og deres stemme til de pårørende. Vi er dem, der med vores faglighed kan skabe livskvalitet under svære betingelser. Det at få lov til at være en del af deres liv, er værdifuldt, siger hun.

Det er også et vilkår, som ændrer den gængse forståelse af udvikling og målsætninger, som ellers er centrale begreber i det socialpædagogiske arbejde.

– Det er ikke den store udvikling, man kan måle, men som oftest vil der stadig være ting, man kan gøre, fortæller Anette Bech.

Genkendelige aktiviteter

Hun nævner som eksempel et længerevarende forløb med en beboer, som inviteres til at bære sin skraldesæk ud i skraldespanden, hvilket indebærer, at han også går op ad et par trin og åbner en låge. Formålet med aktiviteten er at vedligeholde hans motoriske færdigheder og give ham en følelse af mestring.

De første mange gange går socialpædagogen med beboeren ud og viser ham, hvordan det skal gøres. Over tid bliver aktiviteten så genkendelig for ham, at han selv formår at udføre opgaven.

– Igennem gentagelser får han lagret en hukommelse, som kroppen husker. På den måde »»

Sagen kort

Antallet af mennesker med udviklingshæmning og demens er stigende, viser tal fra bl.a. Nationalt Videnscenter for Demens. Det har medført et øget behov for, at fagprofessionelle har viden om demens og udviklingshæmning.

I dette tema undersøger vi, hvad det betyder for den socialpædagogiske opgave og for den socialpædagogiske identitet, når fokus flytter sig fra udvikling og fremskridt, i takt med at borgeren taber færdigheder og nærmer sig livets afslutning.

TEKST
MALENE
DREYER
///
FOTO
TOR
BIRK
TRADS

HVOR ER VI HENNE I DAG?

Det spørgsmål stiller Anette Bech sig, når hun møder på arbejde i Landsbyen Sølund, hvor hun er socialpædagog i en boenhed for mennesker med udviklingshæmning, der også har demens. For billedet kan se helt anderledes ud i dag, end det gjorde i går.

– Man kan ikke sætte en dagsorden, der er den samme hver dag. Man kan heller ikke generalisere i forhold til, hvordan beboerne skal tilgås, for det er individuelt, hvordan de påvirkes af sygdommen, siger hun.

Nøgleordene for medarbejderne er derfor omstillingsparathed og opmærksomhed. Og ikke mindst opfindsomhed og viljen til at gå nye veje, når der skal findes erstatninger for det, der ikke længere fungerer.

Minder
Kroppen husker – fx hvordan man åbner en låge, når hånden først har fat om grebet.

kan vi som fagpersoner hjælpe beboeren med at kompensere for de funktioner, der er under afvikling.

Utraditionelle udviklingsmål

I Boenhed 18 på Sølund er de ikke i tvivl om, hvad det vigtigste er.

– Buzzordet hos os er livskvalitet. Og nærvær. Hvis jeg skal hjælpe en borger, der befinder sig i det sidste stadie, skal jeg være til stede, have øjenkontakt og være ekstra god til at mærke, hvor vedkommende er, og hvilken kontakt og nærvær jeg kan skabe i nuet. Det arbejde ligger der stor faglig bag, siger hun.

Målsætningerne for borgere kan også være af en anden karakter end et traditionelt udviklingsmål.

– Et delmål kan fx være at kunne modtage fodmassage, fordi udfordringer med sansebearbejdning er en risikofaktor for mennesker med demens. Er personen ukendt med at få massage på fødderne, forsøger vi at nærme os stille og roligt. Måske skal det være en anden medarbejder, et andet tidspunkt eller en anden belysning og temperatur. Det gælder om at finde frem til, hvad der skal til, for at beboeren bliver tryk i situationen. ✕

GUIDE

Fem gode råd til indsatsen over for mennesker med udviklingshæmning og demens

1 Start i tide.
Dokumentér, hvad I iagttager. Det er en god idé at udfylde et skema (fx Trindvold-skemaet, som er udviklet til observation af mennesker med udviklingshæmning), før demensen sætter ind. Det giver mulighed for at følge borgerens kognitive udvikling.

2 Diagnosticér.
Ved mistanke kontakt egen læge, som kan henvise til udredning. Demens skal diagnosticeres hurtigst muligt, så der kan kompenseres bedst muligt. Fx med øget støtte eller flytning til døgndækket botilbud.

4 Livshistorie.
Borgerens livshistorie er et vigtigt element i at skabe lys i mørket, for med historien kan man ramme de emner, som har særlig positiv betydning for borgeren. Livshistorien skal skrives ned, så historien bliver tilgængelig for både personale og pårørende.

3 Tryghed.
Undgå ubehag og usikkerhed. Tryghed og sikkerhed er helt afgørende elementer i tilgangen til et menneske med demens. Det er essentielt kontinuerligt at arbejde med at skabe glædesstunder for borgeren – det booster livskraften og den psykiske robusthed.

5 Pårørende.
Priorité samarbejdet med de pårørende. Demens er på mange måder belastende for de pårørende. Men de pårørende er også en stor ressource, så det er vigtigt at inddrage dem.

KILDE: ANETTE VINThER MORTENSEN, DEMENTIA CONSULTING - VINThER & SLOMA. DU FINDER FLERE GODE RÅD I BOGEN 'MENSKEER MED UDVIKLINGSHÆMNING - OG DEMENS', SOM ANETTE VINThER MORTENSEN UDGAV I 2019 PÅ BAGGRUND AF HENDES MANGE ÅRS ERFARING SOM SOCIALPÆDAGOG.

Ekspertise
VISO-specialist
Marlene Theager
underviser og
rådgiver i arbejdet
med demensramte
borgere.

TEKST
MALENE
DREYER
///
FOTO
TOR
BIRK
TRADS

KERNEFAGLIGHED

DEMENS
SÆTTER
FAGLIGHEDEN
PÅ SPIDSEN

Når mennesker med udviklingshæmning får demens, ændres opgaven og målet med den socialpædagogiske indsats. **Men faktisk er det lige netop den socialpædagogiske kernefaglighed, der er brug for,** mener eksperter

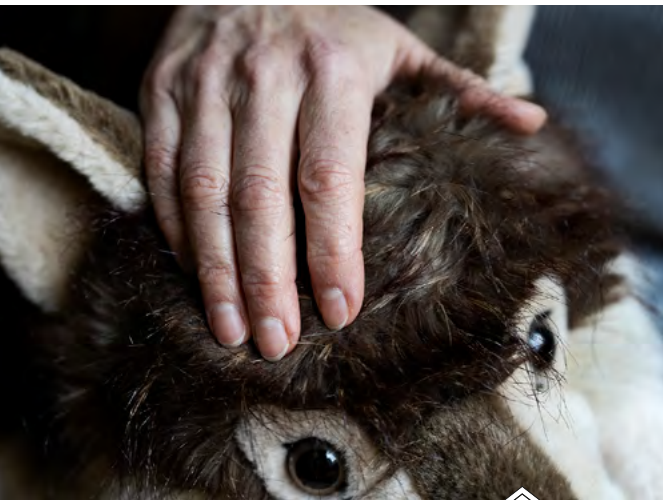
ALLE MENNESKER har et potentiale for at udvikle sig. Den tilgang er helt central i socialpædagogikken: at se menneskets potentiale uagtet dets begrænsninger, at tro på muligheder – og at finde vejen til udvikling, stor som lille. Det ukuelige fokus på udvikling er en helt central del af det socialpædagogiske DNA.

Men demenssygdomme vender verden på hovedet og udfordrer den måde, vi normalt forstår udvikling på. Med demens følger en ny virkelighed, hvor borgeren ikke længere mestrer det samme som tidligere, og hvor der støder nye udfordringer og begrænsninger til.

Livet nærmer sig sin afslutning, og det kalder på nye standarder i den socialpædagogiske indsats for, hvad udviklingsmål er.

– Der er mangel på viden på området, og det stiller store krav til medarbejderne og til de eksisterende rammer. Men jeg oplever samtidig en stor vilje til at blive klogere og et stort fokus på det gode liv for den enkelte borger.

Sådan siger Marlene Theager, VISO-specialist med speciale i udviklingshæmmede med demens. Hun er tidligere socialpædagog, har en diplomuddannelse i demens og fungerer som konsulent på Sødisbakke, et socialpædagogisk bo- og aktivitetstilbud for voksne med betydelig og varigt nedsat >>>

»
Fokus
Ifølge Marlene Theager skal man i forhold til demensramte flytte fokus væk fra det, der er produktivt. Det er nok bare at være.

fysisk og psykisk funktionsevne. Her arbejder hun bl.a. med at rådgive og uddanne socialpædagoger.

Manglende viden gør utryg

Marlene Theager oplever, at der nogle steder, hvor man fx ikke har erfaring med borgere med demens, kan være en vis berøringsangst blandt fagprofessionelle pga. manglende viden. Men som socialpædagog står man langt fra magtesløs over for opgaven. For i den socialpædagogiske værktøjsskasse ligger netop de centrale kompetencer, der kræves for at støtte borgere med sygdommen, lyder hendes budskab.

– Man skal have fat i, hvad socialpædagogik er, og bruge det, man allerede ved og kan. Demens som tilstødt sygdom kan være kompliceret og uvant at arbejde med, men selve den pædagogiske opgave er ikke noget helt andet. Og socialpædagoger er specialiserede i at arbejde med mennesker med brede problemstillinger, se det enkelte menneske og tilpasse sin indsats herefter, fx gennem sansesti-

mulation, medinddragelse eller tosomhed, siger Marlene Theager.

Hun fastholder samtidig, at det bestemt kan betale sig både samfundsøkonomisk og menneskeligt at sikre den rette støtte til mennesker med udviklingshæmning og demens, og at man derfor skal se det som en investering:

– Borgere, der ikke trives, er tidskrævende og kan blive udadreagerende, fordi de ikke kan være i deres egen krop. Hvis ikke man er vidende om, at en borger har demens, kan man komme til at stille urimelige krav til borgeren eller misse noget, som ville give god mening at gøre, siger hun og uddyber:

– Demens er neurologiske forandringer i hjernen. Det går ikke over, og man kan ikke medicinere sig fra det. Det går kun én vej, og det er ned ad bakke. Og det ender med, at man dør af det eller af følgesygdomme, siger Marlene Theager.

Det skal være et godt liv

Denne dystre fremtidsudsigt får hende dog ikke til at lyde modløs. For når man opnår indsigt i de faktiske forhold, kan man som fagperson tage udgangspunkt i reali-

– Det liv, de har tilbage, skal være et godt liv. Vi må ikke blive forblændet af tabet af færdigheder og tænke 'det nytter jo ikke noget'. For dels kan man gøre noget for, at borgeren vedligeholder sine færdigheder længst muligt, og dels kan man ændre fokus, så livskvalitet og nærvær kommer i centrum, siger Marlene Theager og tilføjer, at man aldrig må kassere – man skal altid supplere:

– Det må ikke blive sådan, at beboeren oplever, at alt bliver taget fra en, og at man mister sine privilegier. Nogle synes, det er synd, hvis en beboer ikke længere mestrer en aktivitet, og vælger derfor at tage aktiviteten væk fra vedkommende eller at kompensere, som når vi selv fx giver beboeren jakken på. Men det gælder om at finde løsninger, så beboeren stadig oplever at være medinddraget.

Garn mellem hænderne

Hun giver et eksempel med en beboer, som altid havde været god til at strikke halstørklæder i fine mønstre. Pga. demenssygdommen kunne hun ikke længere magte at strikke, men i stedet for helt at

Det liv, de har tilbage, skal være et godt liv. Vi må ikke blive forblændet af tabet af færdigheder og tænke 'det nytter jo ikke noget'.

— **Marlene Theager**, socialpædagog og VISO-specialist

teterne, forstå borgerens tilstand og herfra give ham eller hende den nødvendige og rigtige støtte til at få det bedst mulige ud af det liv, der er tilbage.

droppe strikketøjet så personalet om bag produktet.

– Garnet mellem hænderne repræsenterer en række gode ting for kvinden. Det føles velkendt, det

»
Faglighed
Socialpædagoger har netop de kompetencer, som kræves i arbejdet med demensramte, mener Marlene Theager.

beskæftiger hendes hænder – og det dufter af noget særligt. Så hvis man anser formålet som en sanseoplevelse og ikke som produktion af et halstørklæde, kan man sikre, at det forbliver i hendes liv bare i en anden sammenhæng, lyder det fra Marlene Theager.

I det konkrete tilfælde blev strikkemønstrene lagt på hylden, og kvinden strikkede videre. Og da strikkepindene ikke længere makkede ret, fungerede det i stedet at trevle tøjstykker op, så persona-

let skaffede gamle striktrøjer, den kvindelige beboer kunne trevle op. Til sidst kunne hun stadig nulre garnet mellem sine fingre.

Fokus skifter

For socialpædagoger, som har været optaget af udviklingsmål, der kan måles og vejes, ligger der en opgave i at ændre fokus ifølge demenseksperten. For når det lakker mod enden af et liv, handler den socialpædagogiske opgave i høj grad om at lære at være til

stede og se værdien i at holde i hånd og kigge ud af vinduet.

– Man skal flytte fokus væk fra det, der er produktivt. Fortid og fremtid forsvinder. Det er nok bare at være. Det vigtigste bliver tryghed og sikkerhed. Når et menneske er tæt på at dø, kan man give ham eller hende en oplevelse af ikke at være alene. Det handler om kvaliteten i nærværet. Man kan berøre dem, sørge for dejlige dufte, man kan synge og nynne – og være opmærksom på stemmeleje og bevægelser. Man lader dem mærke, de ikke er alene, siger Marlene Theager.

Brug dine iagttagelsesevner

Hun oplever i disse år, at interessen for demensområdet og vidensniveauet blandt personalet på bl.a. Sødisbakke er stigende. Men hun oplever samtidig, at det stadig kan være svært at blive taget alvorligt som fagperson, når man fx kontakter sundhedsvæsenet.

– Nogle mener ikke, det rigtig kan betale sig at udrede borgere med udviklingshæmning. Det, mener jeg, er en hån mod målgruppen, for de har naturligvis lige så meget ret til at få den rette diagnose og den rette behandling som alle andre danskere. Det handler om lighed i sundhed, siger Marlene Theager.

Bl.a. af den grund opfordrer hun til, at man som socialpædagog bruger sine iagttagelsesevner og er systematisk i sine observationer, så man kan holde øje med og redegøre for, om borgeren udviser forandringer, der kan være tegn på demens. For systematik og dokumentation er forudsætningen for en udredning.

– Man skal være stringent og metodisk i sine observationer, ellers risikerer man ikke at være opmærksom på de ændringer, der sker over tid. ×

Udviklingshæmning og demens

Gruppen af mennesker med udviklingshandicap og demens er blevet større. Det skyldes først og fremmest, at mennesker med udviklingshandicap bliver ældre. Særligt mennesker med Downs syndrom er i risiko for at udvikle Alzheimers sygdom. Det sker gennemsnitligt i 50-årsalderen, men nogle rammes allerede i 30-40-årsalderen. Demenssymptomer hos mennesker med udviklingshæmning ses ofte ved, at de allerede tidligt i sygdomsforløbet kan have et stort tab i deres funktionsniveau i hverdagen, fx i forhold til på- og afklædning, personlig hygiejne og huslige gøremål.

Hos personer med Downs syndrom og demens opstår der ofte tidligt i forløbet symptomer på påvirkning af hjernens frontale områder i form af personlighedsændringer, hvor personen enten bliver mere udadreagerende eller mere passiv og initiativløs. Man ser også oftere døgnrytmeforstyrrelser og inkontinens tidligt i sygdomsforløbet hos denne gruppe. Desuden har ca. halvdelen af mennesker med Downs syndrom og demens også epileptiske anfald.

Mistanke om demens hos en person med udviklingshæmning opstår oftest, når fagpersoner og/eller pårørende bemærker et ændret funktionsniveau eller en ændret adfærd hos personen. I samarbejde med nærmeste pårørende er fagpersonernes bidrag med viden om tidligere funktionsniveau og observation af funktionsniveau i hverdagen helt afgørende i forhold til udredning af demens.

KILDER: NATIONALT VIDENSCENTER FOR DEMENS OG LEV

TVÆRFAGLIGT SAMARBEJDE

TVÆRFAGLIGHED

Når en beboer ændrer adfærd, vil det i mange tilfælde skyldes sundhedsmæssige årsager. Derfor skal både de somatiske, sociale og kognitive forhold afdækkes ved mistanke om demens – og det kræver et stærkt tværfagligt samarbejde

PÅ BOTILBUDDET HØJBO på Sødisebakke i Mariager supplerer socialpædagog Lotte Mostrup Pedersen og sosu-assistent Tanja Tonsberg hinandens faglige kompetencer i arbejdet med borgerne, der har betydeligt og varigt nedsat fysisk og psykisk funktionsevne. Begge har taget uddannelsen som demenskoordinator – og som team bliver de booket af andre enheder, hvor de fungerer som rådgivere. Deres erfaring er, at et større detektivarbejde venter, når man skal afklare, om det er en demenssygdom, der ligger bag en

adfærdsændring hos en beboer med udviklingshæmning. – Vi er rundt om hele spektret. Er det noget somatisk som fx en urinvejsinfektion, dehydrering eller høretab? Er der forandring i miljøet som fx sommerferie eller nyt personale? Vi stiller spørgsmål til alt muligt, der kunne lægge bag den ændrede adfærd, siger Tanja Tonsberg. De to kolleger samarbejder også med en sygeplejerske, som bl.a. via en blodprøvepakke afdækker, om der er fysiske årsager til adfærden. Og så benytter de 'Dansk Pædagogisk Udviklingsbeskrivelse', DPU, som er et observations- og doku-

Samarbejde Socialpædagog Lotte Mostrup Pedersen (tv.) og sosu-assistent Tanja Tonsberg udgør et tværfagligt team.

Tre tip fra demenskoordinatorerne:

1 Brug livshistorier. Hvad synes beboerne var sjovt før? Hvad er deres interesser? Genbesøg disse, fx gennem musik.

2 Udforsk velfærdsteknologi. Vær nysgerrig, og prøv ting af. Der er mange velfærdsteknologiske muligheder. Man skal ikke være bange for at prøve noget af – det kan ikke fejle.

3 Husk pusterum. Demensramte har brug for flere pauser. De bliver hurtigt fyldt op sansemæssigt.

mentationsværktøj – samt Trinvold, et udvidet demensskema. Hvis afdækningen viser, at beboeren har demens, tager pædagogikken udgangspunkt i den anerkendte socialpædagogiske metode Gentle Teaching. – Det går i bund og grund ud på at se det hele menneske, så man føler sig anerkendt og inkluderet. At se mennesket i stedet for sygdommen og så finde ud af, hvor-

Vi kommer ikke til at udvikle de borgere, der har demens. Der er tale om vedligehold og om afvikling af livet, som det var.

— Lotte Mostrup Pedersen, socialpædagog Sødisebakke

KURSUS I SPECIALPÆDAGOGIK

Konsulenthuset Bråby udbyder et fire dages kursus i specialpædagogik.

Målgruppe: Pædagoger, (special-) lærere, sagsbehandlere, konsulenter og andre, der arbejder professionelt med udfordrede børn og unge.

Omdrejningspunktet i undervisningen er din hverdagspraksis. Med forskellige perspektiver til rådighed, opnår du en bedre mulighed for at nuancere din praksis og dermed en egen indre robusthed i det komplekse arbejde, som det specialpædagogiske felt byder på. Dagene vil være en vekselvirkning mellem oplæg, praktiske øvelser og dine og de øvrige kursisters erfaringer.

Datoer: 18/3, 1/4, 29/4 og 6/5 2022 Tid: kl. 08.30-14.30 Hvor: Centralt i Køge. Pris: 8.995,- kr. (ekskl. moms) inkl. frokost og kaffe/te. Information & Tilmelding: Mobile: 29 72 88 22 E-mail: kontakt@konsulenthuset-braaby.dk Tilmeldingsfrist: 7/3 2022

UNDERVISERE Konsulenthuset Bråby:

Johnny Kristensen Specialpædagogisk konsulent og forstander på Højskolen Bråby Karin Kehlet Aut. psykolog, specialist i pædagogisk psykologi og supervisor Lotte Brown Starup Aut. psykolog, specialist og supervisor i klinisk børnepsykologi

Kurset tager udgangspunkt i: - Neuroaffektiv psykologi - Det mentaliserende perspektiv - Narrativ pædagogik - Miljøterapi - Konsekvens- og adfærdsmodificerende pædagogik

dan vi kan hjælpe, siger Lotte Mostrup Pedersen og uddyber: – Vi møder beboerne i den tilstand, de nu er. Nogle gange er de tilbage, hvor de er 20 år, eller de er måske til 60-års fødselsdag. Det er vigtigt ikke at korrigere dem, for det vil give skuffelser. Så vi anerkender det, der er deres opfattelse.

Det er en afvikling

De to går ikke af vejen for at kalde demensprocessen for en afvikling. Det begreb kan dog vække modstand, da terminologien omkring botilbuddet tager afsæt i udvikling.

Men afvikling skal ikke forstås som resignation. Opgaven bliver blot en anden, forklarer Lotte Mostrup Pedersen. – Vi kommer ikke til at udvikle de borgere, der har demens. Der er tale om vedligehold og om afvikling af livet, som det var. Men man kan godt have glæde ved livet, selvom der er tale om afvikling. På Højbo er medarbejderne indforstået med perspektivet og bruger hinanden i opgaven. – Vi er gode til at huske hinanden på, at det er kærlighed og omsorg, der er altafgørende, siger Tanja Tonsberg. ×

I Socialpædagogernes podcast om demens hos mennesker med udviklingshæmning, kan du blive klogere på demens, tidlig opsporing og arbejdet med at skabe tryghed hos ældre mennesker med udviklingshæmning.

Find podcasten på sl.dk/fagligtfokus

Her får livet mening

På det socialpsykiatriske botilbud **Lindevang** i Helsingør består kerneopgaven i at skabe en meningsfyldt hverdag for beboerne – med udgangspunkt i beboernes egne ønsker. For at nå derhen arbejder socialpædagogerne målrettet med at finde ind til beboernes drømme og håb

Drømmen

Mikael Ringe blev psykisk syg efter en cannabis-induceret psykose og har boet på Lindevang i 11 år.
– For mig handler meningen med livet om at være lykkelig. Om at spise godt, sove godt og have en god hygiejne. Og jeg er faktisk blevet lykkeligere af at bo her på Lindevang, siger han og fortæller om sin drøm om at gen-erhverve kørekortet:
– Bostøtterne bakker mig op i det. De snakker med mig om det, og hvordan jeg kan gøre. Det kan godt koste 20.000 kr. at få et kørekort, så jeg vil åbne en opsparingskonto i banken, hvor jeg kan sætte penge ind – og ikke så nemt kan hæve dem igen.

Beskæftigelse

På Lindevang er der 'dusørjob', hvor beboerne får 25 kr. i timen oven i fx en pension. Beboerne kan bl.a. vælge mellem job i Genbrugsen, haven, caféen, træværkstedet og drivhuset.

Hjemlighed

Asger Pedersen har boet på Lindevang i 25 år – halvdelen af sit liv. Han har en drøm om at læse til elektroingeniør og er begyndt at læse HF som enkeltfag.

Fælles tredje

Alle bostøtter på Lindevang har været på en intern uddannelse, hvor de bl.a. har lært om den anerkendende samtale og forskellige spørgeteknikker. Den teori kommer i brug, når muligheden opstår. For mange vigtige samtaler foregår på uformel vis, når beboer og bostøtte er sammen om noget helt tredje.

Initiativ

John er 58 år. Han har boet på Lindevang i 32 år og var med til at starte deres genbrug op for 25 år siden. John er med i Lindevangs beboerband, der en gang imellem spiller op til fest.

Faglighed

Mange samtaler foregår på en uformel måde, hvor beboere og socialpædagoger er sammen om noget helt andet. Selvom det virker hjemligt og naturligt, bruger socialpædagogerne deres faglighed og trækker fx på viden om den værdsættende samtale, miljøterapi og såvel narrative som metakognitive metoder. Her tager sektionschef Pernille Reinhardt en tur med beboeren Asger Pedersen.

Mening

Oksana Zinic har mange forskellige job på Lindevang og arbejder bl.a. i drivhuset og haven. – Det at arbejde betyder, at man får mening med livet. At holde sig i gang med arbejde betyder også, at man ryger mindre. Og at der er mindre tid til at drikke øl. Man får noget andet i livet end fx at drikke, fortæller hun.

Relationsdannelse

Bostøtte og socialpædagog Pernille Stilling, der her følges med beboer Mikael Ringe, fortæller, at udgangspunktet for det socialpædagogiske arbejde altid er beboerens egne drømme og håb. – Men lige når de kommer, går vi selvfølgelig ikke bare i kødet på dem og siger: Goddaw du, hvad er dine drømme og håb? Vi bygger langsomt relationen op gennem uforpligtende samvær som fx en gåtur til Rema, siger hun.

Skadesreduktion

Beboerne må ryge indenfor på deres værelser og på rygeområder udenfor – men ikke i fællesområdet. Det er heller ikke tilladt at indtage alkohol og andre rusmidler på de fælles områder, men Lindevang har erfaring for, at det ikke nytter at stille krav om stop for rusmidler, hvis den enkelte ikke er interesseret. I stedet arbejder Lindevang skadereducerende.

Tryghed

– Ved at sikre trygge og faste rammer omkring beboerne er vi med at forebygge indlæggelser. Og bliver man indlagt, så betyder det rigtig meget for beboerne, at de ved, at de kan komme tilbage til Lindevang efter en indlæggelse. Både fordi de jo ellers ville være hjemløse, og fordi det giver håb, at de har noget meningsfyldt at komme ud til, fortæller sektionschef Pernille Reinhardt.

Et botilbud i Helsingør

Lindevang er et botilbud i Helsingør for mennesker med psykiske problemer, der har behov for støtte i hverdagen. Der er 56 lejligheder, og man kan bo på Lindevang i kortere eller længere tid, efter enten paragraf 107 eller 108.

Lindevang arbejder recovery-orienteret og rehabiliterende med fokus på at skabe en meningsfyldt hverdag for beboerne, der bl.a. kan arbejde i Lindevangs træværksted, genbrugsbutik og café.

Botilbuddet har et tæt samarbejde med hospitalspsykiatrien bl.a. gennem nogle fast tilknyttede sygeplejersker, som både kommer på botilbuddet og hospitalet. Det er med til at sikre, at hospitalspsykiatrien kender de metoder, der arbejdes med på Lindevang, så alt ikke stopper, fordi man bliver indlagt.

Læs mere på lindevangshjemmetsfond.dk

Har du de rigtige forsikringer til den rigtige pris?

Få et forsikringstjek - så er du sikker på, at du er rigtigt forsikret

Uden at du tænker over det, kan du betale for meget for dine forsikringer og være dækket for mere, end du har behov for. Det kan også være, at du betaler for lidt og risikerer at være underforsikret.

BESTIL ET FORSIKRINGSTJEK PÅ ALKA.DK/TJEK
ELLER RING TIL OS PÅ 70 12 14 16

Husk at du som medlem får 10 % rabat

SOCIALPÆDAGOCERNE

KONTAKT

KREDS NORDJYLLAND

sl.dk/nordjylland
Tlf. 7248 6100
nordjylland@sl.dk

Åbningstid: mandag, tirsdag og torsdag 9-15,
onsdag og fredag 9-12,
frokostlukket 12-12.30.
Kredsformand: Peter S. Kristensen
Privat: 9883 8700

KREDS ØSTJYLLAND

sl.dk/østjylland
Tlf. 7248 6300
oestjylland@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9-14,
torsdag 12-16, fredag 9-13.
Kredsformand: Gert Landergren Due

KREDS MIDT- OG VESTJYLLAND

sl.dk/midtogvestjylland
Tlf. 7248 6200
midtogvestjylland@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9-13,
torsdag 9-16
og fredag 9-13.
Kredsformand: Peter Sandkvist
Mobil: 2045 2614

KREDS SYDJYLLAND

sl.dk/sydjylland
Tlf. 7248 6250
sydjylland@sl.dk

Åbningstid: mandag-onsdag 9-14,
torsdag 12-16, fredag 9-12.
Kredsformand: Finn Harald Rasmussen
Mobil: 2230 6203

KREDS LILLEBÆLT

sl.dk/lillebaelt
Tlf. 7248 6400
lillebaelt@sl.dk

Åbningstid: mandag, tirsdag
og onsdag 9.30-15 (lukket 12.30-13),
torsdag 13-16, fredag 9.30-13.
Kredsformand: Hanne Ellegaard
Mobil: 4086 6854

KREDS BORNHOLM

sl.dk/bornholm
Tlf. 7248 6650
bornholm@sl.dk

Åbningstid: mandag lukket,
tirsdag, onsdag, torsdag 9-14,
fredag 9-13.
Kredsformand: Tina Lai Holmgaard

KREDS NORDSJÆLLAND

sl.dk/nordsjaelland
Tlf. 7248 6600
nordsjaelland@sl.dk

Åbningstid: mandag, onsdag og torsdag 10-14,
tirsdag 10-17, fredag 10-12.
Kredsformand: Lene Ek Christensen

KREDS MIDTSJÆLLAND

sl.dk/midtsjaelland
Tlf. 7248 6550
midtsjaelland@sl.dk

Åbningstid: mandag til torsdag 9-15
(lukket 12-12.30), fredag 9-12.
Kredsformand: Lene Kümpel

KREDS STORKØBENHAVN

sl.dk/storkoebenhavn
Tlf. 7248 6700
storkoebenhavn@sl.dk

Åbningstid: alle hverdage 9-12
samt tirsdag og torsdag 12.30-16.
Kredsformand: Lars Petersen
Mobil: 2217 9706

KREDS STORSTRØM

sl.dk/storstrom
Tlf. 7248 6500
storstroem@sl.dk

Åbningstid: mandag 12.30-15,
tirsdag og onsdag 9-15 (lukket 12-12.30),
torsdag 12.30-16, fredag 9-14 (lukket 12-12.30).
Kredsformand: Lisbeth Schou

KALENDER

MIDT- OG VESTJYLLAND

Læringsdag Stolt Socialpædagog
Lørdag 2. april kl. 10-16
Scandic Silkeborg,
Udgårdstøften 2, Silkeborg
Styrk din gennemslagskraft som
socialpædagog eller familieplejer
med denne læringsdag, hvor du
bliver inspireret af fortællinger fra
fagligt aktive kolleger og får mulig-
hed for at afprøve konkrete værktøjer
til at styrke din personlige fortælling.
Tilmelding senest 1. marts på
vestjylland.sl.dk/

KRAP – ved Lene Metner
Tirsdag 5. april kl. 16-18
Fængslet Horsens,
Fussingvej 8, Horsens
Kom til foredrag om KRAP som
underlag for en professionel pæda-
gogisk praksis. Psykolog Lene Metner
giver en introduktion til KRAP's
elementer og systematikken – og
kommer med eksempler på udvalgte
redskaber. Foredraget kan også
opleves online. Tilmelding senest
7. marts på vestjylland.sl.dk/

STORKØBENHAVN

Årsmøde for Seniorerne
Onsdag 9. marts kl. 11-15
Lindevænget 19, stuen, Ballerup
Efter årsmødet fejrer vi Socialpæda-
gogernes jubilæum. I den anledning
kommer forbundets stifter, Jens
Asger Hansen, samt tidligere kreds-
formand Uffe Thorup og fortæller
lidt om den første tid i Socialpæda-
gogerne. Mødet er kun for medlem-
mer af Seniorerne i Storkøbenhavn.
Tilmelding senest 28. februar på tlf.
2489 1061.

PÆDAGOGSTUDERENDES
LANDSSAMMENSLUTNING

p-l-s.dk
Tlf. 3546 5880
Åbningstid: mandag, tirsdag
og torsdag 10-15.

PENSIONS KASSEN

pka.dk
Tlf. 3945 4540 / pka@pka.dk
Åbningstid: mandag-torsdag 8.30-20,
fredag 9-15.

PRESSEKONTAKT
Pressechef

Lise Møller Aarup
laa@sl.dk / mobil: 2423 5150

Enhedsleder for Kommunikation

Søren Lauridsen
sln@sl.dk / mobil: 2290 2023

SOCIALPÆDAGOGERNES
LANDSFORBUND

sl.dk
Tlf. 7248 6000 / sl@sl.dk,
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15,
torsdag 9-17, fredag 9-13.

Medlemsteam

Ved spørgsmål om medlemskab,
kontingent og efterlønsbidrag.
Tlf. 7248 6030 / medlem@sl.dk

Arbejdsskadeteam

Er du kommet til skade på jobbet?
sl.dk/arbejdsskade
Tlf. 7248 6040 / arbejdsskade@sl.dk

Job- og karriererådgivning

Gratis rådgivning om job og karriere
for forbundets medlemmer hver
mandag 14-17.
Tlf. 7248 6060

SOCIALPÆDAGOGERNES A-KASSE

Tlf. 7248 6010 / dagpenge@sl.dk
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15,
torsdag 9-17, fredag 9-13.

FORRETNINGSUDVALGET
Forbundsformand

Benny Andersen
Tlf. 4055 0982

1. forbundsnæstformand

Marie Sonne
Tlf. 2210 1728

2. forbundsnæstformand

Verne Pedersen
Tlf. 4064 0344

Forbunds kasserer

Michael Madsen
Tlf. 4093 4833

Se flere gode rabatter på pluskort.dk

PlusFeriebolig.

Lej alt fra villaer med egen pool i
sydens sol til skønne danske sommer-
huse med havudsigt hos NOVASOL.

10%

NOVASOL

PlusSommerferie.

Flyv med Primo Tours på en rigtig
go' ferie til sydens sol, og få samtidig
gratis parkering i Billund Lufthavn.

2-5%

primo
tours

PlusBornholm.

Tilbring feriedagene med familie og
venner på hele Danmarks Solskinsø,
Bornholm.

10%

TEAM BORNHOLM
Det blir en god ferie!

PlusFerie.

Rejs med Folkeferie.dk til f.eks. Malta,
Porto Santo, Kreta eller Sivota, og få
en uforglemmelig ferie.

Min. 300 kr. + 4 %

FolkeFerie.dk
- ferie med mere mening

PlusRejse.

Hos Best Travel finder du rejser
og flodkrydstogter i Europa med
historisk og kulturelt indhold.

5%

Best Travel
Rejs dig rig

PlusCharterrejse.

Oplev et hav af rejsemål og hoteller
med Apollo. Book f.eks. familiehoteller,
sports-hoteller og voksenhoteller.

3-5%

apollo

SOCIALPÆDAGOGERNE

PlusKort.

Der tages forbehold for trykfejl og ændrede rabatbetingelser. Læs vilkår og betingelser for rabatbetingelser på pluskort.dk

Center For Pædagogisk Massage

UDDANNELSE & GRUNDKURSUS

Styrk relation & selvopfattelse
gennem fordybelse & nærvær

Start 15|03|22 – Se program – www.cfpm.dk

CFPM ApS • Ulla Skræddergaard & Anja Just Ørne
+45 60882250 • cfpm@cfpm.dk • www.cfpm.dk

STORSTRØM

Årsmøde for pensionister
og efterlønsmodtagere
Tirsdag 22. marts kl. 11-13
SL's lokaler, Kæpgårdsvej 2 A,
Nørre Alslev
Dagsorden ifølge vedtægter. Ind-
komne forslag skal være formanden
i hænde senest 15. marts, hvor der
også er tilmeldingsfrist. På årsmødet
serveres en let frokost. Tilmelding på
mail: else@netkarlsson.dk eller på
sms 2164 9540.

Møde om efterløn
Onsdag 6. april kl. 12.30-14.30
eller kl. 16-18
Kredskontoret, Kæpgårdsvej 2A,
Nørre Alslev
Mødet er for medlemmer født mel-
lem 1. januar 1958 og 31. december
1961. Kom og hør om dine mulig-
heder, og få svar på evt. spørgsmål
om efterløn. Du kan vælge mellem
to tidspunkter. Tilmelding senest
31. marts på sl.dk/storstrom

Orkan Sejl Design ApS

Fremtidssikret løsninger.
Individuelle totalløsninger efter
ønsker og behov.
Praktisk i forhold til sol og regn.
Egen produktion i høj kvalitet.
Til over sandkasse,
legeplads, spiseplads.
Servicepakke kan
aftales.

Se omfattende
løsninger på vores
hjemmeside.

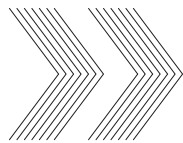
Kontakt os på
49200829 – 23425866
info@orkansejldesign.dk
orkansejldesign.dk
Følg os på Facebook

≡ 32

2022 FEBRUAR #2 /// Socialpædagogen

Socialpædagogen /// 2022 FEBRUAR #2

33 ≡

Jeg giver patienterne håb

TEKST TINA LØVBOM PETERSEN /// FOTO SØREN KJELDGAARD

Hvorfor skulle der ske noget nyt?

Jeg har altid elsket at uddanne mig og læste filosofi ud fra tanken om, at det kan man putte ind i alle pædagogiske sammenhænge. Men det var svært at få job efter universitetet, så jeg endte i de klassiske pædagogstillinger. Et barselsvikariat på et bosted fik mig for alvor sporet ind på det socialpædagogiske område – og da jeg altid har ønsket at afprøve forskellige områder af faget, tog jeg chancen og søgte noget, jeg slet ikke kendte til: et job i behandlingspsykiatrien.

Hvilke overvejelser havde du?

I psykiatrien skal man kunne rumme mennesker, som virkelig har det svært. Jeg er ansat på et affektivt afsnit for mennesker, der bliver indlagt med depression, angst, selvskadende adfærd. Mange af dem har mistet troen på, at livet er noget værd. Men jeg tænkte fra start, at det kunne jeg sagtens magte, fordi jeg som fagperson og menneske er god til at snakke, lytte og skabe relationer. Alt det andet, tænke jeg, det ville de klæde mig på til.

Hvordan bruger du din faglighed?

Patienterne har brug for at snakke om noget andet end sindslidelse og sygdom. Mine sundhedsfaglige kolleger ved noget medicin og sygdom – men jeg spørger ofte om nogle mere almenmenneskelige ting: Hvordan har du sovet? Hvordan har du det i dag? Min opgave er også at få et smil frem og prøve at finde lidt glæde i hverdagen. Og det mest givende ved jobbet er at se en patient komme sig over en krise, depression eller andet og blive udskrevet med en plan for fremtiden og genvundet håb og lyst til livet.

Jimmy Knudsen 31 år

- 2021 Socialpædagog i psykiatrien, Hospitalsenheden Vest, Herning
- 2021 Tjørring Skoles SFO og Lundgårdsskolen, Tjørring
- 2019 Socialpædagog Botilbuddet Nørrevænget, Herning
- 2018 Tilkaldevikar Tjørnebo, specialpædagogisk institution i Herning
- 2018 Kandidat i Anvendt filosofi, Aalborg Universitet
- 2015 Pædagog Stjernen, Tjørring
- 2015 Uddannet pædagog VIA University College

Hvilke udfordringer møder du?

I og med at det stadig er ret nyt i denne del af landet at ansætte socialpædagoger i hospitalspsykiatrien, ligger der noget arbejde i at definere vores roller i forhold til fx sosu'er og sygeplejersker. Men vi respekterer hinandens fagligheder, og som socialpædagog er jeg fx også med til behandlersamtaler og pårørendesamtaler. Og jeg har en leder, som synes, at vores faggruppe bidrager med noget særligt.

Hvordan arbejder du tværfagligt?

Når vi deler patienterne mellem os om morgenen, taler vi om, hvad der bedst giver mening. Jeg melder mig som oftest ikke på de patienter, som er alt for medicintunge, for det er ikke der, mine kompetencer ligger. Til gengæld gør jeg en kæmpe forskel for patienter med fx en depression eller angst ved at lytte, snakke med dem og møde dem der, hvor de er i deres behandlingsforløb. Med min socialpædagogiske tilgang finder jeg frem til noget fælles tredje og motiverer til nye interesser, som fx får patienten til at gøre nogle af de ting, vedkommende brændte for før indlæggelsen.

Hvad har overrasket dig?

Det har været en øjenåbner for mig at se, hvor skrøbeligt livet kan være. De her mennesker kæmper med så mange ting, at det kan være svært at forstå. Og mit arbejde giver så meget mening, når jeg kan hjælpe folk i dyb krise ved at give dem bare en lille smule håb.

Hvad er dit bedste råd?

Spring ud i det, hvis du kan mærke, at det giver mening for dig. Også selvom det føles ukendt og usikkert. Jeg tror på, at når man møder noget, man virkelig har lyst til, så skal man aldrig holde sig tilbage. ✕

Pædagog i SFO

Efter et studie i filosofi og flere job inden for almenområdet har Jimmy Knudsen fundet sin rette hylde som socialpædagog på en psykoseafdeling på Regionshospitalet Herning.

Socialpædagog på psykoseafdeling

Job- og karriererådgivningen tilbyder gode råd og sparring til dig, der overvejer at skifte spor.

Ring mandag kl. 14 til 17 på **7248 6060**

eller bestil tid til en samtale på **7248 6000**

FOTO: NILS LUND PEDERSEN

Socialpædagog **Christian Ebbe** bruger relationsarbejde, pædagogisk analyse og sin viden om den enkelte beboer til at skabe tryghed i en kompleks målgruppe på den sikrede institution Kofoedsminde.

Mit faglige fokus

HOS OS ER TRYGHED ET VÅBEN MOD VOLD

Hvad er dit faglige fokus?

Grundstenen i mit arbejde er den pædagogiske relation. Det er platformen, hvorfra vi kan tilpasse indsatsen til den enkelte. Relationsarbejdet har også en voldsforebyggende effekt og er med til at sikre, at beboerne er trygge.

Beskriv en situation, hvor din faglighed gjorde en forskel

En kvindelig beboer genererede på et tidspunkt ca. 200 magtanvendelser om året pga. udadreagerende adfærd, trusler, vold og selvskade. Med afsæt i en pædagogisk analyse, hvor alle delte deres erfaringer og viden, tilpassede vi metoden til hende individuelt og lavede en tryghedsplan med udgangspunkt i Low Arousal. Vi anvendte en bred vifte af pædagogiske tilgange, og efterhånden fik vi magt-anvendelserne ned på 15-20 om året.

Hvorfor greb I situationen an, som I gjorde?

Beboeren er udviklingshæmmet, har borderline og hører stemmer. Vi finder inspiration i forskellige tilgange og teorier, men bruger sjældent metoder i deres rene form, for alle vores beboere skal have en individuel tilgang. Det handler om at kende borgeren rigtig godt, og det hænger igen sammen med relationsarbejdet.

Læs hele interviewet med Christian Ebbe på www.sl.dk/FagligtFokus

Hørt!

Som tidligere psykiatrisk patient vil jeg anbefale, at der kommer flere aktiviteter på de psykiatriske hospitaler; så patienterne ikke kun føler, at de opbevares, når de er indlagt. Og jeg anbefaler relationsarbejde, relationsarbejde samt relationsarbejde. Selvfølgelig skal der være kemi mellem den psykisk syge og den ansatte. Men jeg har gang på gang set mennesker kun proppes med medicin, og det dur SLET IKKE! Jeg selv er kommet videre, fordi jeg fik en skidegod kontaktperson fra et værested for psykisk syge.

— **Jesper Park van der Schaft**, tidligere bruger af psykiatrien i Facebook-gruppen #psykiatrisamtalen

Øjeblikket

For tre et halvt år siden startede jeg på pædagoguddannelsen. Hvis jeg skal være helt ærlig, så havde jeg ingen idé om, hvad delen de næste tre et halvt år ville byde på. For hvordan bliver man pædagog?

Jeg har fx ikke lært at sige nej til ansigtsmaling endnu. Derudover har jeg formået at glemme det og så bevæge mig ud i Aalborg.

— **Camilla Kappel**, nyuddannet socialpædagog